

תפ (חיפה) 60501-11-24 - מדינת ישראל נ' הילאל עוסמאן

ת"פ (חיפה) 60501-11-24 - מדינת ישראל נ' הילאל עוסמאן ואח' מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 60501-11-24

מדינת ישראל

נגד

1. הילאל עוסמאן

2. רמי קרינאת

3. אמג'ד עבד אל ראזק (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[12.01.2026]

כב' הנשיא, השופט אבי לוי

גזר דין

הנאשמים, הילאל עוסמאן (להלן: "הנאשם 1"), רמי קרינאת (להלן: "הנאשם 2") ואמג'ד עבד אל ראזק (להלן: "הנאשם 3") הורשעו ביום 26.11.25 - בהתאם להודאתם במסגרת הסדר טיעון - בעבירות שנכללו בכתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדם.

נאשם 1 הורשע בעבירות שעניינן נשיאה והובלה של נשק, לפי סעיפים 144(ב) רישא ו- 144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ לפי סעיף 456 לחוק העונשין; וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק;

נאשם 2 הורשע בסיוע לנשיאה והובלה של נשק, לפי סעיפים 144(ב) רישא, 144(ג) ו- 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); סיוע לאיומים לפי סעיפים 192 ו- 31 לחוק העונשין; סיוע לניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ לפי סעיפים 456 לחוק העונשין ו- 31 לחוק העונשין; וכן סיוע לחבלה במזיד ברכב לפי סעיפים 413 ו- 31 לחוק;

נאשם 3 הורשע בסיוע לנשיאה והובלה של נשק, לפי סעיפים 144(ב) רישא, 144(ג) ו- 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); סיוע לאיומים לפי סעיפים 192 ו- 31 לחוק העונשין; סיוע לניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ לפי סעיפים 456 לחוק העונשין ו- 31 לחוק העונשין; וכן סיוע לחבלה במזיד ברכב לפי סעיפים 413 ו- 31 לחוק.

במסגרתו של הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים, כי כל צד יטען באופן חופשי לעניין העונש.

עובדות ההרשעה - כתב האישום המתוקן

המתלונן הוא הבעלים של שני כלי רכב (אחד מסוג ריינג' רובר ואחר מסוג ניסאן) והתגורר יחד עם רעייתו בבית קרקע בכפר ורדים. עובר לתאריך 30.10.24 גמלה בליבו של הנאשם 1 לאיים בפגיעה במתלונן בכך שיטמין מטען חבלה שהינו חומר נפיץ בפתח הכניסה לבית ויפעיל את מטען החבלה כך שייגרם פיצוץ שיגרם נזק לכלי רכב החונים בסמוך לבית, לחניית הבית ולרכוש שנמצא בסמוך, כל זאת בסיועם של הנאשמים 2 ו-3.

בתאריך 30.10.24 בסמוך לשעה 00:08 נסעו הנאשמים ברכב מסוג יונדאי אקסנט מכיוון בית ג'אן לכיוון כפר ורדים כשהנאשם 1 נושא ומוביל בסיועם של הנאשמים 2 ו-3 ברכב היונדאי מטען חבלה המכיל חומר נפץ ושבכוחו להמית אדם. עוד במסגרת הקשר בסמוך לפני כניסתם לכפר ורדים, טשטשו הנאשמים בצוואת חדא את לוחית הזיהוי של רכב היונדאי.

בסמוך לשעה 00:32 הגיעו הנאשמים לבית ועצרו את רכב היונדאי בסמוך לבית. מיד לאחר מכן, יצא הנאשם 1 מרכב היונדאי כשהוא נושא ומוביל שלא כדין את מטען החבלה. כל זאת עשה בסיועם של הנאשמים 2 ו-3. הנאשם 1 הניח את מטען החבלה על גבי רשת לניקוז מים מתחת לשער הכניסה לחניית הבית, שב בחזרה לרכב והנאשמים החלו בנסיעה.

לאחר שהנאשמים התרחקו מספר מטרים, רכב היונדאי האט נסיעתו ומטען החבלה התפוצץ. כתוצאה מפיצוץ המטען נגרם נזק לרכבים, לחניית הבית, לשער הכניסה לחניה (לרבות ניפוץ זכוכית התקרה של חניית הבית) וכן נגרם שבר על גבי הרצפה ועיוותים על גבי הרשת לניקוז מים.

בזמן הפיצוץ כאמור, המתלונן ורעייתו שהו בבית וכן שהו אנשים רבים בבתי הסמוכים לבית המתלונן. ראיות לעניין העונש המאשימה

ב"כ המאשימה, עו"ד מור בן אבו, הגיש לעיוני תדפיס מרשם פלילי בעניינו של הנאשם 3 (טעת/1). ממנו למדתי כי לחובת נאשם 3 רשומות שש הרשעות קודמות (האחרונה משנת 2023), שעניינן בין היתר, באי מניעת פשע, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת סמים, הסגת גבול, איומים ופריצה לרכב. צוין, כי הנאשמים 1 ו-2 נעדרו עבר פלילי. טיעוני הצדדים לעניין העונש המאשימה

הפרקליט המלומד הגיש טיעונים כתובים לעניין העונש (טעת/2) והוסיף על אלו בעל פה. בקצירת האומר, המאשימה עמדה על מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה, ועל כך שעבירות המבוצעות בנשק טומנות בחובן סכנה ממשית לפגיעה בשלום הציבור. הודגש, כי עסקינן במטען חבלה שהוא מטבעו כלי נשק התקפי ורב עוצמה. הפרקליט עמד על הנסיבות הקשורות בביצוען של העבירות, תוך שהדגיש כי עסקינן בתכנון מוקדם ומוקפד. עוד עמד הפרקליט על הנחיית פרקליט המדינה וסקר פסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות העניין. בהקשר זה צוין, כי לצידן של העבירות בנשק קבוע עונש מזערי בהתאם לתיקון 140 לחוק. לצד זאת, הוער, כי מדיניות הענישה אינה חזות הכול, וכי יש ליתן משקל נכבד בענייננו לנסיבות החמורות שלפיהן מדובר במטען חבלה שהתפוצץ באזור בו שהו אנשים. בכל הנוגע לנאשמים 2 ו-3 עתר הפרקליט לשרטט בעניינם מתחם ענישה הנע בין 30 לבין 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בעוד באשר לנאשם 1 נתבקשתי לשרטט מתחם ענישה הולם הנע בין 5 לבין 7 שנות מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. נטען כי יש למקם את עונשם של הנאשמים 1 ו-2 (נוכח העדר עבר פלילי) ברף האמצעי - תחתון של מתחם הענישה המוצע (גם לאור שיקולי ההרתעה), לצד עונשים נלווים, הכוללים פיצוי למתלונן. עוד הוער, כי נפגע העבירה לא היה מעוניין למסור תצהיר מטעמו לעניין אומדן הנזק, וכי הנאשמים עצורים מיום 30.10.24 בתיק זה עד לתום ההליכים בעניינם.

ההגנה

ב"כ המלומד של הנאשמים, עו"ד באסל פלאח, עמד על פסיקה המתאימה לשיטתו לנסיבות העניין. הודגש, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי בהתייחס לעניינם של כל הנאשמים דכאן. הוער, כי חלקם של הנאשמים 2 ו-3 מסתכם בסיוע - ללא מגע ישיר עם מטען החבלה. עוד צוין, כי הנזק שנגרם אינו ידוע ועל כן, כי יש להניח לזכותם של הנאשמים כי זה אינו נרחב. הודגש, כי מטרת הנחת המטען הייתה איום בלבד וכי לא הייתה כוונה לפגוע באדם. הוער כי עובדות כתב האישום המתוקן אינן מצביעות על מי שגרם בפועל לייזום המטען. בהקשר זה הוזכר, כי ברכבם של הנאשמים לא נתפס שלט ולא טלפון שבאמצעותם ניתן היה להפעיל את המטען מרחוק. לשיטתו של הסנגור, עובדה זו מעידה על רמת חומרה פחותה ממקרים שבמסגרתם הנאשמים הם אלו שבעצמם הפעילו בסופו של יום את המטען (למשל עניין ספדי שיידון להלן). בהקשר זה, הסנגור הפנה לפסיקה שבמסגרתה הושתו 46 - 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בהתייחסו לנאשמים המסייעים נטען, כי נוכח הודאתם, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר (על רקע קשיים ראייניים), יש להסתפק בימי מעצרם. בכל הנוגע לנאשם 1 הציע הסנגור לגזור את עונשו באזור טווח הענישה שצוין לעיל. דבריהם של הנאשמים

הנאשמים כולם ציינו שהם מצטערים ולא יחזרו על מעשיהם.

דיון והכרעה

האירוע, המגולל בכתב - האישום המתוקן, שבעובדותיו הודו הנאשמים הוא חמור מאוד. טמונה בעיבורו תוכנית סדורה לאיים על המתלונן באמצעות הנחת מטען חבלה; זו הניבה הטמנת מטען בסמוך לחניית ביתו המיושב והפעלתו. אין ספק שהאמור בפגיעה חמורה בשלטון החוק ובסדר הציבורי. מדינה ריבונית וחפצת חיים חייבת לעשות ככל שביכולתה להוקיע מעשים מסוג זה, ועל הערכאות השיפוטיות השונות לבטא מאמץ זה באמצעות ענישה מרתיעה. בהקשר זה, בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם בשנים האחרונות על עמדתו הנכוחה והבלתי מתפשרת, בציינו כי נשק בלתי-חוקי, הנישא בידיים בלתי-מוסמכות, עלול בסופו של תהליך להגיע לכלל שימוש מסוכן, כפי שאכן קרה בתיק דכאן.

כך למשל, הדברים באו לביטוי במסגרתו של ע"פ 3491/13 טוויק נ' מדינת ישראל (פסקה 7, ניתן ביום 15.11.13) מפי כב' השופט נ' סולברג, ולפיהם -

"אין צורך להכביר מילים על המסוכנות הרבה של חומרי נפץ ומטעני חבלה. סכנת נפשות, פשוטו כמשמעו. שומה למגר תופעה של סחר, נשיאה והובלה של נשק. אין ניתן להתפשר, ולא לנהוג בסובלנות. רחמנות יתרה על המערער ועל אחרים שכמותו, כמוה כהתאכזרות אל הציבור הרחב. מדובר בחיי אדם".

ככלל, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום או של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשמים בשים לב לנסיבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירה.

העבירות שאותן ביצעו כל הנאשמים מהוות "אירוע אחד", שכן בהחלט קיים בין קשר הדוק. האיומים, נשיאת המטען, ניסיון להרוס נכס, והחבלה ברכב (והסיוע לאלו) מהווים נדבך על גבי נדבך בתוכנית עבריינית כוללת לאיים על המתלונן (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז (ניתן ביום 29.10.14); ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15). משכך, ייקבע מתחם עונש אחד הולם לכלל המעשים (סעיף 40ג(א) לחוק). ויודגש, על אף קביעה זאת, יישמר בגזירת העונש יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמם של הנאשמים לבין תקופת המאסר שיהא עליהם לרצות (סעיף 40ג(ג) לחוק). מכאן אפנה לגזור בתחילה את עונשו של הנאשם 1, מבצען העיקרי של העבירות שצוינו לעיל.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של נאשם 1, הרי שהדברים מובנים מאליהם. הנושא מטען חבלה, המאיים והמנסה להרוס באמצעות חומר נפיץ פוגע בראש ובראשונה בזכותו של המתלונן לשמירה על שלמות גופו ונפשו, וזכותו לחיות חיים שלווים ללא איום בצדם. לא זו אף זו, מעשיהם של הנאשמים פגעו במנגנוני שלטונה של המדינה ובשלום הציבור, בכך שזה נחשף לאירוע פלילי עוין. הפגיעה בערכים אלו במקרה זה היא גבוהה.

על מנת לשרטט את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 עייתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות שעניין נשיאת נשק (ובפרט מטעני חבלה), ניסיון להרוס באמצעות חומר נפיץ, איומים וחבלה במזיד ברכב. נמצאתי למד, כי בשנים האחרונות חלה מגמת החמרה בענישה, הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירות בנשק בכלל ולעבירות היזק באמצעות אותו חומר נפיץ.

למעשה, "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17) (ראו בנוסף לעניין זה: ע"פ 4059/17 סלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 5, ניתן ביום 24.4.18). ברי, כי משקל ניכר בקביעת העונש בעבירות של החזקת נשק ונשיאתו יש לתלות באופי הנשק ובמידת קטלניותו (עסקין כאן במטען חבלה), ובכמות כלי הנשק המוחזקים. בל נשכח, כי במקרה דנן נעשה שימוש במטען החבלה, כך שזה גרם נזק לרכוש. בהקשר זה, אציין שאך לאחרונה נקבע במסגרתו של ע"פ 4027/24 מדינת ישראל נ' ספדי, אשר ניתן ביום 22.4.25, כי - "מתחם העונש בגין עבירת ההיזק בחומר נפץ, ככלל אצבע, יעמוד על 48 - 72 חודשי מאסר בפועל..." (ההדגשה אינה במקור). הודגש, כי קביעה זו מטרתה להנחות את הערכאות הדיוניות בכל הנוגע לטווח הענישה. אעיר, כי במקרה הנ"ל דובר על עבירות נשיאת נשק לצד עבירת היזק בחומר נפץ לפי סעיפים 452 ו-454 לחוק העונשין (שהעונש הקבוע לצדה עומד על 15 שנות מאסר, בדומה לעבירה לפי סעיף 456, אם כי הסעיף בעניינו אינו עוסק ביצירת סיכון של ממש לחיי אדם). עובדות מקרה זה לימדו, כי גם שם דובר על הפעלת מטען חבלה שהוצמד לרכבו של המתלונן. במסגרת ערעור המדינה (על קולת העונש) החמיר בית המשפט העליון את עונשו של המשיב (בעל עבר פלילי) והעמידו על 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה (כך שהושת על המשיב עונש כולל של 53 חודשי מאסר לריצוי בפועל). עוד ראו: ע"פ 5816/24 אבוחרה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 31.12.24 שבמסגרתו הושתו על הנאשמים עונשי מאסר בני 54 ו-59 חודשים, לריצוי בפועל. עוד יש לזכור, כי במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ה-2025, הבא לידי ביטוי בסעיף 144(ז) לחוק, עוגנו עונשים מזעריים הנוגעים לעבירות שעניין החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "לא יפחת ... מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו;...". התיקון הנ"ל מבקש לשקף את החומרה אותה יש לייחס לתופעה בה עסקין, ואת הצורך המובהק להילחם בה מלחמת חורמה בלתי מתפשרת. הוראה זו נכנסה לתוקפה ביום 8.12.21, ותחולתה עוגנה בחוק למשך שלוש שנים, קרי הוראה זו נכנסה לתוקפה טרם ביצוען של העבירות מושא כתב-האישום דכאן, וביצוען של העבירות על-ידי הנאשמים נעשה בתקופה בה הוראה זו חלה. עוד יצוין, כי ביום 9.1.25 הוארך תוקפה של הוראה זו עד ליום 31.12.26, ולפיכך - הוראה זו חלה על עניינם של הנאשמים דכאן. בשלב זה, יש להתייחס אל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה (אלו המצוינות בסעיף 40ט לחוק).

חלקו של הנאשם 1 בביצוען של העבירות הוא עיקרי, שכן הוא מבצען העיקרי של העבירות, שבוצעו בסיועם של הנאשמים 2 ו-3, המצויים מטבעם של דברים במעגל החיצוני לביצוען. ברי, כי קיים תכנון מוקדם ומוקפד בהוצאתה אל הפועל של תוכנית שמטרתה לאיים על המתלונן באמצעות הנחת מטען חבלה בסמוך לחניית ביתו. אזכיר, כי עובר להטמנת המטען הנאשמים טשטשו את ספרות לוחית הזהוי ברכבם, בעוד הנאשם 1 יצא מן הרכב והניח את מטען החבלה על גבי רשת לניקוז מים מתחת לשער הכניסה לחניית הבית. בהחלט עלול היה להיגרם אסון, ולמרבה המזל לא נפגע איש בגופו. בפועל נגרמו נזקים לרכבי המתלונן, לחניית ביתו לשער הכניסה ולרשת ניקוז המים. הנאשם הבין היטב את משמעות מעשיו והיה עליו להימנע מביצועם.

נוכח הנסיבות המפורטות לעיל מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה בעניינו של הנאשם אשר נע בין 46 לבין 70 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

מכאן, ראוי לבחון מהו העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק). ברי, כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם, ובמשפחתו. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות שביצע. עברו הפלילי נקי. לא הופק תסקיר לעניין עונשו של הנאשם ומשכך ברי כי אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו.

בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותו של הנאשם 1, סברתי כי בהחלט יש מקום לשכלל בגדרי מתחם הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40א לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהתנהגות דומה ומסוכנת שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לסיכום, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הרלוונטיים המפורטים מושתים על הנאשם 1 העונשים הבאים:

א. 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים על עבירות שעניינן בנשק, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, או עבירה שעניינה היזק בחומר נפיץ או ניסיון להרוס נכס באמצעות חומר נפיץ.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה שעניינה איומים או חבלה במזיד לרכב.

ד. פיצויים בסך 5,000 ₪ לטובת המתלונן אשר ישולמו ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל ביום 1.3.26 ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מדי.

מכאן אעבור לדון בעניינם של המסייעים - נאשמים 2 ו-3.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיהם של נאשמים 2 ו-3, זהים לאלו שנפגעו בעניינו של הנאשם 1. עם זאת, מובן כי מאחר ועסקין בעבירות שעניין סיוע, הרי שהפגיעה בערכים אלו במקרה זה היא ממשית, אך פחות חמורה מזו הנשקפת ממעשי המבצע העיקרי.

אזכיר, כי בהתאם לסעיף 32 לחוק העונשין עונשו של המסייע הוא, ככלל, מחציתו של העונש הקבוע לצדה של העבירה העיקרית, בעוד כאשר קבוע עונש מזערי לעבירה - עונשו של המסייע לא יפחת ממחצית העונש המזערי (ראו: סעיף 32(3) לחוק). אזכיר, כי בהתאם לתיקון 140 לחוק העונשין קבוע במקרה דנן, כפי שצוין, עונש מזערי לצד עבירות נשיאת הנשק.

על אודות מדיניות הענישה הנהוגה עמדתי בעניינו של הנאשם 1 ולא מצאתי טעם לחזור ולפרטה גם כאן. ברי, כי ממדיניות זו ניתן לגזור את עונשם של המסייעים, כחלק מעקרון האחידות והיחסיות בענישה, ותוך מתן משקל להבחנות הנדרשות בין המסייעים השונים.

חלקם של הנאשמים 2 ו-3, בביצוען של העבירות אינו עיקרי, שכן בהיותם מסייעים לעבירות העיקריות, הרי שהם מוחזקים כמי שמצויים היו במעגל החיצוני לביצוען. עם זאת ברי, כי קיים תכנון מוקדם ומוקדם בהוצאתה אל הפועל של תוכנית שמטרתה לאיים על המתלונן באמצעות הנחת מטען חבלה בסמוך לחניית ביתו. אזכיר, כי עובר להטמנת המטען, הנאשמים הנ"ל סייעו לטשטש את ספרות לוחית הזיהוי המותקנות על רכבם. הנזק שעלול היה להיגרם היה רב, ולמרבה המזל לא נפגע איש בגופו. בפועל נגרמו נזקים לרכבי המתלונן, לחניית ביתו לשער הכניסה ולרשת ניקוז המים. שני הנאשמים הבינו היטב את משמעות מעשיהם והיה עליהם להימנע מביצועם.

נוכח הנסיבות המפורטות לעיל מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה בעניינם של שני הנאשמים אשר נע בין 19 לבין 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוען של העבירות בעניינו של הנאשם 2, אציין כי נאשם זה נעדר עבר פלילי. ברי, כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם, ובמשפחתו. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות שביצע. לא הופק תסקיר לעניין עונשו של הנאשם ומשכך ברי כי אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו.

בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותו של הנאשם 2, סברתי כי בהחלט יש מקום לשכלל בגדרי מתחם הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שגם סיוע להתנהגות מסוכנת שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לסיכום, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הרלוונטיים המפורטים מושתים על הנאשם 2 העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים על עבירות שעניין בנשק, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, או עבירה שעניינה היזק בחומר נפץ או ניסיון להרוס נכס באמצעות חומר נפץ.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה שעניינה איומים או חבלה במזיד לרכב.

ד. פיצויים בסך 2,000 ₪ לטובת המתלון אשר ישולמו בשני תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל ביום 1.3.26 ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוען של העבירות בעניינו של הנאשם 3, אזכיר כי באמתחתו של נאשם זה (בניגוד לנאשם 2) עבר פלילי הכולל שש הרשעות קודמות, ודומה כי אלה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לדרכיו הרעות. ברי, כי גם בעניינו של הנאשם 3 עונש מאסר ממושך יפגע בו, ובמשפחתו. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות שביצע. לא הופק תסקיר לעניין עונשו של הנאשם ומשכך ברי כי אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו.

בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותו של הנאשם 3, סברתי כי בהחלט יש מקום לשכלל בגדרי מתחם הענישה את השיקול שעניינו הרעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שגם סיוע להתנהגות מסוכנת שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לסיכום, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הרלוונטיים המפורטים מושתים על הנאשם 3 העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים על עבירות שעניינן בנשק, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, או עבירה שעניינה היזק בחומר נפץ או ניסיון להרוס נכס באמצעות חומר נפץ.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה שעניינה איומים או חבלה במזיד לרכב.

ד. פיצויים בסך 2,000 ₪ לטובת המתלון אשר ישולמו בשני תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל ביום 1.3.26 ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

זכות ערעור בעניינם של כל הנאשמים כחוק.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ו, 12 ינואר 2026, במעמד הצדדים.